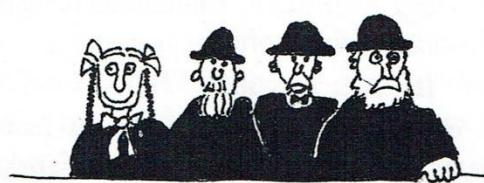

AVĪZE ATBALSS

ES SAUCU, LAI ATSAUKTOS! (B,B,B,B&Co)

Valkas 1.vidusskola. Decembris. Redakcijas kolēģija:

**Marika Briede
Gatis Brīdaks
Eduards Bezverhijs
Kaspars Biezais**

Sodien mūsu avīzē:

„Intervija ar skolas iemīlotāko skolotāju. „Nietisu granātu !”

**„Nilsētā, kurā piedzimst vējs. „Nedzimusa bērna
dienasgrāmata.”**

„Divainā slimība.

„No trakiem labāk tālāk.”

„Nelielas pārdomas...

„Tas var interesēt

„Mainām Katrinu pret bruninieku.”

„Skaidrojosā vārdnica

„Dūmvads”

Visiem un visapkārt!

Tuvojas Ziemassvētki.

Zienassvētkos veidosim Balto avīzi...

Pagaidām vēl dubļi, bet varbūt rīt būs sniegs...

Laiks mainās, tāpat arī cilvēki...

“Skrien zīlite gar loga rūti,
(Ū- ūh, dod speķi !)
tā mana dvēsele man šķiet...”

Tāpēc nelieciet lielu speķa gabalu uz loga, citādi zīlite ļoti nopriecāsies,
ielidos logā, sasitīs to un nokritīs zemē, un saplīsis kā stikla burka.

Interview ar skolotāju Trēzinu

***Kā jūs jūtāties skolā?**

Normāli. Vispār ļoti labi. Man patīk nākt uz skolu ar prieku, nevis ar mokām vai tāpēc, ka tas ir mans darbs. Man te patīk būt un taisīt plezīru.

***Raksturo sevi kā skolotāju?**

Pašam sevi grūti raksturot. Riebīgs jau es esmu. Kādreiz jau pasaka arī kaut ko labu. Reitings galīgi zemē nav. Maksimāli cenšos visu darīt godīgi. Lielāko tiesu cenšos darīt kā vajag.

***Kā radies teiciens korī “metīšu granātu”?**

(Smiekli) Vai nu es esmu to noklausījies, vai nu man tas iznācis spontāni. Ja korī ir troksnis un rodas nepieciešamība uztaisīt kulmināciju - sprādzienu, tad es to saku. Pēc tam, tu zini, vismaz ka būs klusums.

***Kādas labas īpašības tev piemīt?**

Pašam grūti pateikt. Neesmu mēģinājis analizēt savu rīcību. Esmu diezgan mierīgs, mierīlīgs. Īsi sakot, neesmu psihs. Lai par to spriež skolēni paši.

***Uz ko tu dzīvē paļaujies un kādi spēki tevi vada?**

Vadātājs mani nevada (smiekli). Paļaujos pats uz sevi. Ja kādreiz uz kādu palāvos, tas man nāca smagi atpakaļ. Šajos laikos uz neko nevar cerēt. Ko izdari pats, tas ir tavs.

***Kāda mūzika tev vislabāk patīk?**

Klausos visāda veida mūziku, sākot ar viduslaikiem un beidzot ar popmūziku. Galvenais ir melodiskums. Man pilnīgi neinteresē, par ko dzied, vai par seksu vai nāvi.

***Ko tu domā par “nedzimušo” skolas parlamentu?**

Gaidiju priekšvēlēšanu kampaņu un visu, kas saitīts ar to. To nevarēja ne just, ne dzirdēt. Viss stāv uz vietas. Nekas nenotiek. Laikam kaut kas tur ir noklemmējis. Domu es atbalstu, skolā parlamentu vajag, tam jau sen vajadzēja darboties.

***Ar kādu augu vai dzīvnieku jums asociējas skolas direktors?**

Nekad par to neesmu iedomājies. Katrā ziņā tas būtu normāls dzīvnieks, kas nekodīs un to var paglaudīt, un dzīvnieks, kam var pieiet klāt, zinot, ka paliksi dzīvs.

***Ko tu vislabprātāk darītu starpbrižos?**

Atslēgtos. Palikt vienam vismaz pēc divān stundām. Baudīt klusumu.

***Vai tev ir svarīgi ko par tevi domā vai raksta?**

Protams, man ir svarīgi, ko par mani domā vai raksta. Vienmēr cenšos sevi nest tikai tā, lai nebūtu iemesls teikt ko sliktu, cenšos nedot iemeslu baumām. Nevienmēr tas izdodas.

***Ko tu gribētu sagaidīt no vidusskolas meitenēm?**

Lai viņas būtu meitenes, bet lai prastu nest un parādīt sevi, bet atbilstoši savam statusam-meitenes. Viņas vēl nav izaugušas līdz manam priekšstatam par sievieti kā tādu. Jā, un pielietotu kosmētiku - ar mēru.

***Kādus soda mērus tu ieteiktu lietot pret “dumpiniekiem”?**

Visus spļāvējus, plēsējus un lēcējus vajag sodīt. Lai mammīte vai tētiņš samaksā par dēliņa nedarbiem.

***Kas pēc tavām domām ir nodevība?**

Ja man tuvs cilvēks mani piemānītu, naturāli, tad es to uzskatītu par nodevību. Esmu domājis tikai par nodevību divu cilvēku starpā, tāpēc dzimtenes un cita nodevība man ir svešas.

***Kurus ziedus tu varētu saukt par savējiem?**

Esmu praktisks. Patīk tie, kas ilgi stāv vāzē. Tie varētu būt nejķes.

***Tavs dzīves sapnis?**

Gribētu piedzīvot un sagaidīt mācību gada beigas kā vesels un normāls cilvēks. Domāju, ka tas ir pietiekoši liels mērķis.

Paldies par interviju

Marika, Eduards, Juris

Pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Sestdienas rītā iebraucām Liepājā, pilsētā pie jūras, kurā "piedzimst vējš." Liepājā notika debates latviešu valodā par tēmu "Abortus vajadzētu aizliegt ar likumu." No mūsu skolas bija divas komandas: Valkas 1. komanda - Dina, Ina, Una un Valkas 2. komanda - Gunta, Marika, Daina. Kopā ar mums bija arī skolotāja Ira Silāja, viņa piedalījās tiesāšanā.

Interesanti bija tas, ka Valkas 1. komanda aizstāvēja tikai pozitīvo lietu, bet Valkas 2. komanda - negatīvo. Debates ritēja spraigi, ar interesantiem pavērsieniem, pirmajā riņķī uzvarēja abas komandas, liels pārsteigums tas bija 10. klases meitenām, jo viņām bija stipri pretinieki. Otrajā riņķī Valkas 2. komanda zaudēja debates uzvarētājiem, toties to kompensēja Valkas 1. komanda, atkal uzvarot. Pusfinālā gan netikām, bet mēs par to daudz neskumām, jo jutāmies tik un tā kā uzvarētājas, un tam bija arī iemesls, jo mūsu debitantu komanda tika atzinīgi novērtēta.

Kamēr notika pusfināls mēs aizgājām pie Liepājas pērles - Baltijas jūras. Tā mums skaloja ārā gliemežvākus, dodot tos mums kā balvu par uzdrīkstēšanos...

...Par uzdrīkstēšanos runāt par tematu, par ko daudzi neko negrib dzirdēt un domāt. Par to ir jārunā, par to ir jāzin visiem, par bērnu ir jābūt atbildīgam gan sievietei, gan vīrietim. Mēs nedrikstam pieņemt abortu kā ikdienišķu lietu, aborts ir un paliek slepkavība, bērns dzīvo kopš brīža, kad viņš tiek ieņemts. Bet diemžēl vēl mūsu sabiedrība nav gatava pieņemt bērnus, kuri saviem vecākiem nav vajadzīgi, valsts nevar nodrošināt bērniem nākotni, ir tik daudz bērnu - ubagu, bērnu - invalīdu, kuriem vajadzīga nauda, lai atveselotos. Daudzi teiks, ka aborts tikai aiztaupa mazajam dzīves grūtības, bet, lai arī viņš ir mazs un nevar pieteikt savas prasības, viņš tomēr jūt un alkst mīlestības. Katrs šī jautājuma priekšā stāv viens, tas ir smagi, grūti, vēl jo vairāk pēc "Nedzimuša bērna dienasgrāmatas."

Nedzimuša bērna dienasgrāmata

5. oktobris.

Šodien sākas mana dzīve mātes klēpī. Vecāki par to neko vēl nezina. Esmu ļoti maziņa, bet tomēr jau atsevišķa persona. Visas manas fiziskās un garīgās pazīmes jau ir noteiktas. Arī tas jau ir noteikts, ka būšu meitene

25. oktobris.

No šodienas klusi un maigi sāka pukstēt mana sirds. Atvērās mana mute.

20. novembris.

Augu ar katru dienu. Manas rociņas un kājiņas jau ieguvušas formu. Veidojas arī mani pirkstiņi. Tikai šodien ārsts pateica manai māmiņai, ka es dzīvoju zem viņas sirds. Cik ļoti viņai par jāpriečājas! Priecājies, māmiņ!

25. novembris.

Droši vien vecāki apdomā, kādu vārdu man dot. Viņi nezina, ka es esmu meitene, varbūt tāpēc runā: "Viņš būs Andris." Bet es gribu būt Zita.

13. decembris.

Man jau aug matiņi, un es drīz varēšu redzēt. Taču tagad apkārt ir nakts... Visvairāk es gribu redzēt savu māmiņu.

24. decembris.

Vai māmiņa dzird arī manus sirdspukstus? Mana sirds ir vesela, tā vienmēr pukst. Māmiņ, tev būs vesela meitiņa!

28. decembris.

ŠODIEN MANA MĀMIŅA MANI NONĀVĒJA...

Nelielas pārdomas pēc un pirms svētkiem.

Ar kultūras dzīvi skolā pašlaik saistās divi vidusskolēniem nozīmīgi pasākumi - 10.kl. iesvētišanas vakars vsk. un Ziemassvētku svinības skolā. Tuvojas gada skaistākie svētki, nesen aizgājuši svētki, kuriem vajadzētu būt lielam notikumam vidusskolēnu dzīvē, it īpaši 10. klasei.

Neilgi pēc pasākuma es jutos apmēram tā, kā jūtas cilvēks, sēdot aukstā peļķē (uzņemos apgalvot, ka ne es vienīgā tā jūtos). Nesanāca kā bija domāts, vai varbūt nebija tā izdomāts, lai sanāktu?

Šajā pasākumā īpaši spilgti izjutu pilnīgu kontakta trūkumu starp vidusskolas klasēm. Bet mēs taču esam tikai 80 vidusskolēnu, vai mums ir ko dalīt, lai pastāvētu nesaskaņas?

Pirmās emocijas, protams, ir pagājušas, sarūglinājums mazliet palicis. Vai tas tā ir visur un visiem, šī cerība uz pēdējo dienu vai brīdi, kad visi tik ļoti cer, ka dzims labākās idejas un tuvākā rīcība kļūs skaidra, tikai uzķāpnot uz skatuves. Iespējams, ka labāk būtu, ja nemēģinātu kopējā orķestri ieskaņot kādu nopietnu noti...

Man šodien ir ļoti sāpīgi klausīties, ka avīzē rakstot to, kas nenotiek, kas nepiepildās. Jā, te man jāatzīst, ka fantāzija un vēlme izdarīt kaut ko savādāk nekā vienmēr, vienkārši izgāzās, jo nebija neviena entuziasta, kas virzītu domu tālāk un to attīstītu. Katrā ziņā vismaz tiem, kas aizrādīja-paldies, jo jums ir pilnīga taisnība, to es saku bez mazākā smīna. Jums ir taisnība, bet...es gribētu zināt, kā tas ir - sēdēt malā un gaidīt izgāšanos.

Jā, kā tas ir..vai prieks arī pēc tam ir par to, ka "man taču izrādījās taisnība, nekas jums tur nesanāca!" Nu, kāds ir šīs prieks???

Pasākumu, uz kuru tiek uzaicināti skatītāji, iepriekš ir nepieciešams daudz pamatīgāk izplānot, skolā ir nepieciešama oficiāla priekšnesumu pieņemšana, kurā piedalās cilvēki, kas var palidzēt labot kļūdas, pieslipēt, nevis tikai pateikt - tas nekam neder. Ja uz pasākumu netiek aicināti skatītāji, teiksim, ja šajā pasākumā satiktos tikai 10. un 11. klases, tad arī būtu daudz savādāk. Jā, kļūda bija arī "Ieejas kartes". Šādu pasākumu klase var atļauties organizēt tikai tad, ja tajā valda pilnīga saskaņa un ideja tiek vienbalsīgi pieņemta. Pretējā gadījumā, ja daļa citu uzsākto vienkārši ignorē, tad vēlāk ar noželu tikai atliek atzīt savu sakāvi. Jā, tā ir sakāve, bet vai kāds par to izjuta patiesu prieku? Nu tad jājautā:"Mīlie, vai vairs galīgi pasaule nav lietu, par ko priecāties?"

Jā, un tagad tuvojas Ziemassvētki. Izdarīsim visi vismaz tik daudz, ka atnāksim. Jāņem vērā, ka šogad pirmo gadu vidusskolēnu ballē nepiedalīsies 9.-tie. Ja vidusskolēni ar savu darbību, atsaucību un aktivitāti nepierādis, ka viņi tomēr ir skolā lielākie un patstāvīgākie, tad turpmāk atgriezīsimies pie "vecās kartības". Lai izdotos šie gada skaistākie svētki, jārikojas pašiem, jo tikai mēs paši noteiksim toni šajos svētkos.

Pierādīet, ka esat patstāvīgi, darboties griboši un varoši, interesanti un pārsteidzoši. Klūstiet interesanti paši sev un pārejiem.

Būtu laiks visiem padomāt par to, kas mums ir skola. Mēģiniet atbildēt uz šo jautājumu katrs pats sev un iespējami patiesāk. Radies iespaids, ka skolēni šeit jūtas kā tranzītkrava, kurai par apkārtējo nav nekādas intereses, mērķis tikai viens - izbraukt iespējami ātrāk un ar mazākiem satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Braukt tā, lai apkārtējos apšķiestu ar pēc iespējas lielāku dubļu šalti.Tikai šeit gribētos atgādināt vienu - kas ir iesācis braukt tranzītā, tas savādāk vairs nespēj un, apšķiežot citus, mēs paši kļūstam netīri. Tikai, lūdzu, neesiet tik naivi un nedomājiet: "Aiziešu uz citurieni, tad gan es būšu!" Neticiet brīnumpasākām, tām mēs beidzām ticēt 10 gadu vecumā.

Ja nu atliek laiks, tad izlasiet, ja vēl mazliet atliek laiks, tad padomājiet.

Dace

Dīvaina slimība.

Skolā parādījusies dīvaina slimība. Vairāki cilvēki ķīķerē, kā gravitācija iedarbojas uz ķermenī, kas tās ietekmē sāk paātrinātu rotācijas kustību, un pēc tam inerces dēļ diegs atkal uztinas uz ķermeņa, kurš ir spolītes kopija ar paplašinātiem galiem (inerces palielināšanai) un viducī piestiprinātu diegu.

Vispār, lai sāktu biznesu, acīmredzot, pat izdomu nevajag. Pietiek, lai preci, kaut arī mulkīgu, nopirktu kāds ar domāšanas spējām pamazāk apveltītais, un tad tam sekos blāķis tādu pašu garā pavāju subjektu. Vispār jau interesanti pakīķerēt, kā tie biznesmeni šmauc sīkos, tas pats notiek valdībā, ikdienā, visur...!!!

Bet no psihiatrijas viedokļa tā ir masu psihoze, kas izplatās līdzīgi alkoholismam, tikai norises un sekas ir citādākas, šī slimība vai psihoze nelauj attiecīgi neattīstītiem bērnelieliem garīgi attīstīties, kā rezultātā rodas deklasēti elementi ar ļoti minimālu rievu skaitu smadzenēs.

Šādi tipiņi skolā ir diezgan daudz, un viņus var pazīt pēc attiecīgajām spolītēm - bimbuliem. Ja tādus ieraugat, tad labāk pa gabalu no viņiem, jo no trakiem labāk tālāk.

Šīs un tas par šo un to.

Pēterītis, pošoties pagalmā, velk ūdens zābakus.

Māte iebilst:

- Bet, Pēterīt, lietus taču nelīst un peļķu arī nav.

- Gan jau atradīšu, - solās mazais.

- Kas tas ir: 40 zobi un 4 kājas?

- Tas ir krokodils.

- Bet kas ir 4 zobi un 40 kājas?

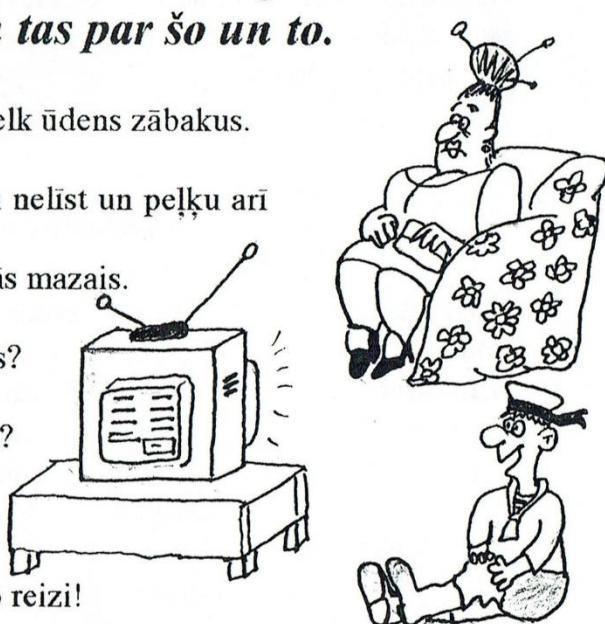
- Tas ir PSKP CK politbirojs.

Tiesnēsis:

- Es ceru, ka redzu jūs pēdējo reizi!

Apsūdzētais:

- Vai tad jūs maināt darba vietu?

Tas var interesēt!

¶ Krievu hronikas stāsta, ka slavenajā ledus kaujā bojā gājuši pāri par piecdesmit bruņnieku, kamēr vācu ordenī tik daudz bruņuvīru nemāz nebija.

¶ Cēsu ģērbonī , kā stāsta seni dokumenti, bijusi svētā Katrīna, bet šodien tajā redzams bruņnieks.Cēsu pilsēta karos nodega pilnībā, bet pilsētas zimogā Katrīna bija uzzīmēta tik slikti, ka pilsētas atjaunotāji to noturēja par bruņnieku.

¶ Kā stāsta Indriķa hronika, kādu svētulīgu garīdzniecības parstāvi glabājot, tā zārkam domātais dēlis izrādījies par īsu.Taču pēc dieva pielūgšanas tas pēkšni pagarinājies un bijis tieši laikā.

¶ Rīgas pilsētas dokumentos atrodam, ka pilsētas dzeramais ūdens viduslaikos bijis tik slikts , ka ar to nedrīkstēja dzēst ugunsgrēku. Ūdenī bija tik daudz trūdvielu, ka tas pats labi dega.

¶ Vienas no iecienītākajām senlatviešu dziednieku zālēm bija baltie suņu mēslī un kaltēts krupis, ko lietoja gan iekšķīgi, gan ārīgi.

Skaidrojošā vārdnīca.

Biskvīts	Zīme par ieroča pārdošanu
Burka	Burvju mākslinieka asistente
Bulvāris	Pavārs, kurš vāra buljonu
Celtne	Aizliegums kaut ko būvēt
Čalis	Ļoti plāpīgs puika
Čekists	Kasieris
Dublikāts	Divi rokturi
Dūmvads	Iemutis
Duris	Ar nazi bruņojies cilvēks
Dēle	Sieviešu dzimtes dēlis
Ekspozīcija	Bijušais amats